

PORANNA

wychodzi dwa razy dziennie: o godzinie 6-tej rano i o godzinie 2 popołudniu („Gazeta Wieczorna“).

Ceny prenumeraty: Abonament miesięczny we Lwowie za oba wydania gazety 2 korony. Za codzienną dwukrotną dostawę do domu dopłaca się 60 halerczy.	Z przesyłką pocztową w kraju i monarchii: miesięcznie. 2 K 50 h. z dwukrotną 3 K — h. kwartalnie . 7 „ 50 „ wysyłką . . . 9 „ — „ rocznie . . 30 „ — „ pocztową . 36 „ — „ W Niemczech miesięcznie 4 K — h W innych państwach Zw. p. miesięcznie 5 „ — „	Ceny ogłoszeń: Za wiersz jednoszpaltowy petitowy lub jego miejsce 24 hal. Nadesłane za wiersz petitowy lub jego miejsce 80 hal. Po kronice wiersz 2 kor. Nekrologia za wiersz petitowy 60 hal. — Drobne ogłoszenia po 6 hal. za wyraz, wyrazy tłustemi czcionkami liczą się podwójnie. Numer pojedynczy we Lwowie 4 hal., na prowincyi 8 hal.
---	--	---

Nr. 564.

Lwów, środa 6. marca 1912.

Rok II.

Izba posłów. — Posiedzenie Koła polskiego. — Dymisya gabinetu Khuena na widnokregu.

Izba posłów.

(48 posiedzenie XXII. sesji z dnia 5. marca).

Wiedeń. (TBK.) W dalszym ciągu wczorajszego posiedzenia prezydent podał do wiadomości pismo, jakie otrzymał od kolonii perskiej w Konstantynopolu z protestem przeciw postępowaniu rządu rosyjskiego, które zagraża niezawisłości Persyi. Prezydent oświadczył, że odstąpi to pismo rządowi celem przedłożenia delegacyom. To samo uczyni prezydent z protestem Kreteńczyków.

Rząd wniósł wczoraj zapowiadany projekt ustawy o uregulowaniu płaci stosunków służbowych nauczycieliszkół średnich.

Komisya kontroli długów państwowych przedłożyła sprawozdanie w sprawie zakupu 3000 sztuk akcji Połudn. niemieckiego Tow. żeglugi oraz sprawozdanie o projekcie ustawy w sprawie kontroli długów Państwa.

Minister kolei przedłożył zamknięcie rachunków o budowie kolei lokalnych Halicz-Ostrów, Stryj - Chodorów i Przeworsk - Rozwadów.

Posel Renner jako sprawozdawca przedłożył następujące

Wnioski przeciw kartelom.

I. Wzywa się rząd, ażeby Izbie posłów jak najrychlej przedłożył sprawozdanie, czy i o ile są dane warunki zmonopolizowania wielkiego handlu żelazem, cukrem, piwem, naftą, spirytusem, węglem, mydłem i innymi towarami, które są z powodu karteli droższe, a w dalszym ciągu zmonopolizowania produkcji tych towarów.

II. Dopóki nie ma ustawy kartelowej powinien rząd polozyć kres lichwie kartelowej zapo- mocą odebrania przyznanych kartelom wszystkich ulg na kolejach państwowych zapomocą ścisłego wykonania przepisów sanitarno-policyjnych, przemysłowych i podatkowych. Wzywa się rząd, aby postąpił tu taksamo, jak to uczynił wobec rafinerii nafty w Dziedzicach i Limanowej.

Posel Steinhauz zgłasza w tych samych sprawach, jako sprawozdawca mniejszości, następujące wnioski: Wzywa się rząd usilnie, ażeby dopóki niema ustawy kartelowej zrobił wobec przedsiębiorstw kartelowych użytek z tych zarządzeń administracyjnych, któremi możnaby zmusić kartele do polityki niżenia cen.

Posel Schöpfer zgłasza następujący wniosek mniejszości: Wzywa się rząd, ażeby przeciw tym kartelom, które zapomocą wygórowanych cen uprawiają lichwę na ludności, wydał no drodze administracyjnej wszystkie te zarzą-

żenia, któreby nadawały się do zmuszenia karteli do zmiany cen.

W sprawie spirytusowej przedłożył posel Renner, jako referent, następujące wnioski komisji drożyznianej:

1. Wzywa się rząd, aby celem usunięcia drożyzny kartofli i spirytusu przedłożył Izbie posłów natychmiast projekt ustawy, zmieniającej przepisy o opodatkowaniu spirytusu, mianowicie w tym duchu, ażeby zostały zupełnie zniesione wszystkie pośrednie i bezpośrednie premie, jako premie kontyngentowe, bonifikacye za produkcye i eksport, przyznane gorzelniom spirytusowym, wyjąwszy male gorzelnie rolnicze.

2. Wzywa się rząd, ażeby energicznie zwalczał starania rafinerii spirytusu i pokrewnych przemysłów o zaprowadzenie przymusu koncesyjnego dla tych przedsiębiorstw.

Nadto zgłosił posel Diamond, jako referent mniejszości, następujący wniosek: Wzywa się rząd, ażeby w Izbie posłów przedłożył projekt ustawy, mocą której byłby zakazany wyrób spirytusu z kartofli i kukurudzy w latach nieurodzaju lub drożyzny środków żywności z innej powstałej przyczyny.

Posel Kraus przedłożył wniosek komisji drożyznianej w sprawie drożyzny węgla: Wzywa się rząd, ażeby przedłożył projekt nowej ustawy górniczej, upoważniającej państwo do przymusowego objęcia zarządu kopalni ze względów na dobro publiczne. Wzywa się rząd do przedłożenia ustawy, mocą której państwo mogłoby każdej chwili wywłaszczyć kopalnie węgla ze względu na dobro publiczne. Wzywa się ministerstwo robót publicznych, ażeby postarało się drogą ustawy o ustanowienie maksymalnych cen węgla.

Szereg dalszych wniosków odnosi się do różnych ulg taryfowych. Przy tej sposobności przedłożył posel Renner wnioski mniejszości tej treści: Wzywa się rząd do przedłożenia nowej ustawy górniczej, upoważniającej państwo do objęcia w swój zarząd kopalni w szczególności wtedy, gdy właściciele kopalni nie wprowadzają odpowiednich urządzeń ku ochronie życia robotników lub jeśli ruch w kopalniach zostaje wstrzymany z powodu lokautu lub strajku.

Wszyscy referenci po kolei uzasadniali swoje wnioski.

Po przemówieniach wnioskodawców dalsze obrady przerwano.

Prezydent zawiadamia Izbę, że dr. Biliński złożył swój mandat posła do Rady państwa, p. Koroszec złożył mandat do delegacji, p. Zarański mandat członka komisji budżetowej, a dr. Buzek mandat członka komisji finansowej.

Przy wyborze uzupełniającym wybrano do komisji budżetowej dra Leo, a do komisji finansowej hr. Skarbka.

Interpelacye.

Między interpelacyami znajduje się interpelacya p. Schraffla i tow. w sprawie zamierzonego ograniczenia zagwarantowanych przez konstytucyę praw korony. Interpelant zapytuje prezydenta gabinetu, czy wystąpi z całą energią w obronie zagrożonych praw korony, jednolitości i bitności armii, co zamierza uczynić wobec rozwiniętej w tym kierunku akcji na Węgrzech i czy gotów jest dać w tej sprawie Izbie jak najrychlej wyjaśnienia. W tej samej sprawie wniósł interpelacyę także p. Szusterszic.

P. Pantz interpelował, dlaczego akcyj. Tow. fabryki broni pozwolono na wydawanie „akcyj gratisowych“. W tej samej sprawie wniósł interpelacyę także p. Renner.

Przy końcu posiedzenia posypały się

zapytania do prezydenta.

P. Prodan podnosi, że prezydent gabinetu węgierskiego hr. Khuen-Hedervary wyraził się w Sejmie węgierskim obelżywie w sprawie memoriału wniesionego do korony, a podpisanego przez 55 posłów chorwackich. Mowca zapytuje prezydenta, w jaki sposób zamierza wystąpić przeciw temu postępowaniu hr. Khuen-Hedervarego.

P. Daszyński przypomina swe zapytanie, uczynione dnia 19 października r. u. w sprawie naruszenia nietykalności poselskiej p. Regera. Mowca wyraża nadzieję, iż prezydent stanie energicznie w obronie nietykalności poselskiej.

Prezydent odpowiada, iż zajmie się tą sprawą.

P. Konstanty Lewicki podnosi, że wniósł interpelacyę do prezydenta gabinetu i ministra spraw wewnętrznych w sprawie naruszenia prawa swobodnego przenoszenia się robotników rolnych w Galicyi. Z powodu dwóch rozporządzeń namiestnika robotnicy rolni z Galicyi nie mogą udawać się na roboty sezonowe do Niemiec i za granicę, chyba za zezwoleniem starostów w formie paszportów. Mowca zapytuje prezydenta, czy gotów jest jego interpelacyę natychmiast doręczyć odnośnym ministrom celem otrzymania od nich jak najrychlej odpowiedzi.

Na tem posiedzenie zamknięto. Następane dziś o godzinie 11 rano. Na porządku dziennym wybór jednego członka delegacji z Galicyi (w miejsce dra Bilińskiego) i jednego z Krainy, następnie dalszy ciąg wczorajszego porządku dziennego.

Konwent seniorów.

Wiedeń. (Tel. wł.) Wczoraj popołudniu odbyło się pod przewodnictwem dra Svlwestra posiedzenie konwentu seniorów, w którym wzięli udział prezes gabinetu hr. Stürgkh i minister skarbu Zaleski.

P. Daszyński żalił się, że komisya weryfikacyjna dotychczas nie podjęła swoich czynności i żądał, by Izba zajęła się sprawą weryfikacji mandatów natychmiast.

Hr. Stürgkh wskazywał na konieczność rychłego załatwienia ustaw wojskowych i prosił, aby nie zajmowano porządku dziennego innemi sprawami, nie ma zaś nic przeciwko temu, by Izba zajęła się po pierwszym czytaniu przedłożeń wojskowych wnioskami komisji legitymacyjnej.

Konwent postanowił, że po załatwieniu dyskusji drożynianej ma Izba przystąpić do pierwszego czytania ustaw wojskowych, na co przeznaczony być ma bieżący i przyszły tydzień. Posiedzenia Izby będą się odbywały co dzień z wyjątkiem poniedziałku i soboty. Co do szeregu innych przedłożeń, zgodzono się przekazać je komisjom bez pierwszego czytania.

Posłowie Fiedler, Leo i Gustaw Gross domagali się postawienia następnie na porządku dziennym noweli do ustawy drogowej jakoteż projektu ustawy o przydzielenie spraw dróg wodnych do ministerstwa handlu. Wniosek ten popierali Polacy, przeciw niemu oświadczyli się chrześcijańsko-społeczni i Słoweńcy, wskazując na konieczność załatwienia przedłożenia o weteranach. Hr. Stürgkh popierał ten wniosek p. Fiedlera. W sprawie tej nie przyszło jednak do porozumienia.

Wreszcie uchwalili konwent umieścić na porządku dziennym wnioski komisji legitymacyjnej.

Komisya finansowa.

Wiedeń. (TBK.) Komisya finansowa ukończyła wczoraj dyskusję generalną nad przedłożeniami podatkowymi. W ciągu dyskusji p. Diamand oświadczył, że posłowie socjalno-demokratyczni nie mają zamiaru stwarzać trudności załatwieniu ustaw podatkowych.

P. Seitz uczynił wniosek, aby następne posiedzenia odbyły się dopiero wtedy, gdy stosunki się wyjaśnią i będzie ułatwiona wskutek tego normalna praca komisji.

Przewodniczący p. Urban wyjaśnia, że stosunki są tak wyjaśnione, że już następnego dnia dana będzie możność komisji do regularnej pracy.

Wniosek Seitz'a odrzucono. Następne posiedzenie komisji dziś.

Koło polskie.

Wiedeń. (Tel. wł.) Wczoraj o godz. 7-mej wieczorem odbyło się posiedzenie Koła polskiego. Posiedzenie to zajął prezes dr. Leo, zawiadamiając Koło, że wystąpił z grupy demokracji polskiej, oraz, że wkrótce odbędzie się wybór wiceprezesa. To oświadczenie spowodowało grupę narodowo-demokratyczną do złożenia przez usta dr. Głabińskiego zastrzeżenia. W zastrzeżeniu tem podniósł dr. Głabiński, że nie ma powodu do wybierania czwartego wiceprezesa, ponieważ w statucie nie ma mowy o tem, jakoby czwarty wiceprezes miał urzędować. Wobec tego dr. Głabiński zastrzegł się w swoim i swoich kolegów partyjnych imieniu przeciw temu, by wogóle powoływano czwartego wiceprezesa do urzędowania.

Zaznaczyć należy, że wywody dr. Głabińskiego są zupełnie błędne, gdyż dnia 25. stycznia 1911 postanowiono w skutek poprzedniej uchwały Koła polskiego na wniosek komisji, aby od-tąd urzędowało 4 wiceprezesów. P. Głabiński, zdaje się, albo nie wiedział albo zapomniał o tej uchwałie Koła. Dopiero po niewczasie wszech-polscy koledzy dr. Głabińskiego spostrzegli, że zgłaszając swoje zastrzeżenie — popełnili nonsens.

Następnie dr. Leo zdał sprawę z posiedzenia konwentu seniorów, jakie się wczoraj odbyło. Z sprawozdania tego dowiedziano się o programie prac parlamentu na najbliższych 10 dni. Prezes podniósł dalej, że Polacy, a z nimi i Czesi domagali się, aby w najbliższym czasie we-

szła na porządek dzienny nowela kanałowa. Wobec tego jednak, że wyloniły się różne trudności, sprawa ta będzie na dzisiejszem posiedzeniu konwentu seniorów ponownie traktowaną.

P. Śliwiński postawił interpelacje w sprawie budowy uniwersytetu, zwracając uwagę na skandaliczny stan budynku uniwersytetu. Mowca domaga się aby na tę budowę rozpisano konkurs publiczny. Wywody p. Śliwińskiego poparł także p. Halban.

P. dr. Głabiński podnosi, że konkurs taki miał być rozpisany już w r. 1910. Opóźnienie nastąpiło z powodu obowiązku odstąpienia gminie gruntów na cele regulacji ulicy. W Wiedniu fundusze na budowę są zapewnione. Mowca ma nadzieję, że rząd nie będzie robił trudności.

Minister Długosz oświadcza, że zna tę sprawę dokładnie i gorliwie się nią zajmuje i że w najbliższym czasie sprawa ta pomyślnie będzie załatwiona.

Następnie mowca zdaje sprawę z całego szeregu spraw i postulatów lokalnych, zleconych mu przez posłów przy zamknięciu sesji zimowej.

P. Kozłowski wnosi, aby Kolo za tę staranną i niezmordowaną pracę wyraziło ministrowi serdeczne podziękowanie.

P. Kozłowski podnosi następnie, że ponad granicami uchwalonemi w delegacjach można uchwalić wydatki tylko w sprawie podoficerów. Przepisy komisji asenterunkowych powinny być zmienione, by prawa ludności były dostatecznie zabezpieczone. Podnosi potrzebę nauczenia się języka pułkowego przez przelożonych i przypomina przyrzeczenie b. ministra wojny Pitreicha co do większego uwzględnienia języka polskiego w szkołach wojskowych. Wskazuje na konieczność odmłodzenia i polepszenia stanu administracji wojskowej, omawia sprawę przeniesienia do rezerwy tych, którzy utrzymują rodzinę. Wykazuje potrzebę staranniejszego oglądania przez lekarzy rezerwistów przed ćwiczeniami i wyraża zapatrywanie, że zadaniem parlamentu jest zbliżenie do społeczeństwa armii, której poszczególne członkowie oceniają jednostronnie potrzeby tego społeczeństwa.

Dalsza dyskusya nastąpi dziś.

Posiedzenie grupy demokratycznej Koła polskiego.

Wiedeń. (Tel. wł.) Wczoraj o godz. 2 min. 30 odbyło się posiedzenie grupy demokratycznej Koła polskiego przy licznych udziałach członków. Na posiedzeniu tem poseł sejmowy dr. Battaglia przedstawił wypracowany z polecenia grupy program prac ekonomicznych i organizacyjnych. Program ten bardzo bogaty rozwijał dr. Battaglia punkt po punkcie, poczem przeprowadzono nad nim dyskusję, następnie zaś członkowie grupy rozdzielili między siebie referaty poruszonych spraw.

Dr. Kramarz a sprawa chełmska.

Wiedeń. (Tel. wł.) Na wczorajszym posiedzeniu Izby posłów prezes Koła polskiego dr. Leo przystąpił do dra Kramarza i imieniem Koła polskiego złożył mu podziękowanie za ogłoszenie w prasie rosyjskiej artykułów przeciw wyodrębnieniu Chełmszczyzny.

Z Klubu ukraińskiego.

Wiedeń. (Tel. wł.) „Slavische Korrespondenz” podaje sprawozdanie z onegdajszego posiedzenia klubu ukraińskiego i donosi, że wszyscy mowcy wyrazili niezadowolenie z powodu stanowiska, jakie rząd zajął wobec Rusinów w czasie feryi parlamentarnych. Na następnem posiedzeniu ustali klub ukraiński taktykę swą wobec rządu.

Przed dymisją hr. Khuena.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Wiedeń, 6. marca.

W chaosie sprzecznych wiadomości o obecnym stanie przesilenia, powstałego na tle targu w sprawie powoływania rezerwy zapasowej,

trudno się zorientować. Na razie tyle tylko jest pewne, że sytuacja przedstawia się bardzo krytycznie i grozi najrozmaitszymi zakłóceniami. Powszechnie przeważa zdanie, że przesilenie wybuchnie przedewszystkiem na Węgrzech, że przeto hr. Khuen poda się do dymisji. Ponadto twierdzą też w kołach dobrze poinformowanych, że nie ma mowy o tem, by minister wojny Auffenberg mógł się długo utrzymać na swem stanowisku.

Jak dotąd Khuen nie zaofiarował swojej dymisji, na ostatniej bowiem audyencji u cesarza nie zapadła jeszcze, jak wiadomo, żadna decyzja; cesarz polecił jedynie hr. Khuenowi, by naradził się ze swoimi kolegami i za kilka dni ponownie u niego się stawił. Wczoraj do późnego wieczora obradowała nieustannie węgierska rada ministeryalna, która rozpoczęła swe obrady o godz. 5 po poł. Narady te osłonięto tak ścisłą tajemnicą, że na pewien czas kazano nawet sekretarzowi opuścić salę obrad. Sądzą powszechnie, że debatowano właśnie nad powzięciem uchwał co do podania się do dymisji na wypadek, gdyby zapatrywania rządu węgierskiego nie miały w całej pełni zostać zaakceptowane.

W kuloarach parlamentu austriackiego stanowią wczoraj sytuacja przesileniowa główny przedmiot rozmów. Chrześcijańsko-społeczni i Słoweńcy wnieśli już interpelację w tej sprawie. Wielkie stronnictwa dotychczas jednak nie wdrożyły jeszcze żadnej akcji. Jak donosi „Zeit”, planują stronnictwa jakąś wspólną akcję w tej mierze.

Przeciw projektowi uchwalenia prowizoryum przedłożenia z zachowaniem trzechletniej służby wojskowej oświadczyły się wszystkie stronnictwa. „Neue Fr. Presse” donosi, że jeden z wybitnych członków Koła polskiego miał powiedzieć, że prowizoryum takie napotkałoby w Kole na nieprzezwyciężone trudności.

Jak słychać, minister wojny Auffenberg będzie dziś ponownie przyjęty na audyencji przez cesarza. Być może, że już na tem posłuchaniu zapadnie decyzja. Nie jest zresztą wykluczone, że także hr. Khuen w ciągu dnia dzisiejszego przybędzie do Wiednia i stawi się u cesarza na posłuchaniu.

Z Budapesztu donoszą, że w łonie wszystkich stronnictw panuje ogromne rozdrażnienie. Po wczorajszej konferencji hr. Khuena z hr. Tiszą rozeszła się pogłoska, że w każdym razie nastąpi co najmniej odroczenie Izby. Zdaje się, że większość Izby dąży do stworzenia takiej sytuacji, aby po ewentualnej dymisji hr. Khuena żaden mąż stanu nie mógł objąć misji utworzenia nowego gabinetu. W ten sposób byłby monarcha niejako zmuszony polecić ponownie hr. Khuenowi utworzenie gabinetu. Hr. Apponyi oświadczył dziennikarzom, że o zmianie układu Kossuthowców z hr. Khuenem niema inowy. Gdyby hr. Khuen przedsięwziął jakieś zmiany, to Kossuthowcy zaczęły go natychmiast zwalczać jak najenergiczniejszymi środkami. Hr. Andrassy wyraził natomiast zdanie, że uważa za wykluczone, aby ktokolwiek inny po upadku hr. Khuena mógł się podjąć misji utworzenia gabinetu.

Dementi plotki politycznej.

Wiedeń. (TBK.) Z dobrze poinformowanego źródła donoszą nam, że rozpowszechniona już w poprzednim tygodniu w węgierskich dziennikach, a obecnie w wiedeńskich wiadomość o pośredniczącej akcji dra Bilińskiego w sprawie różnic co do reformy wojskowej, nie odpowiada faktom.

Porachunki z „odstępami”.

Wiedeń. (Tel. wł.) Wczoraj wieczorem miało się odbyć zgromadzenie konstytuujące nowego związku politycznego, który ma zgrupować dysydentów stronnictwa chrześcijańsko-społecznego i niektórych żywiołów narodowo-niemieckich. Chrześcijańsko-społeczni przybyli jednak tłumnie na to zgromadzenie i rozbili je, poczem w zwartych szeregach udali się pod ratusz i urządzili tam hałaśliwą demonstrację, która przeciągnęła się do późnego wieczora.

Wilhelm II. w Wiedniu.

Wiedeń. (TBK.) Według „Fremdenblattu” przybędzie cesarz niemiecki do Wiednia 23 bm. rano, a wieczorem tego dnia odjedzie do Weneecyi.

Mianowanie.

Wiedeń. (TBK.) „Wiener Ztg.” ogłasza; Starszy geometra ewidencyjny Władysław Zakliński we Lwowie, został mianowany dyrektorem ewidencyjnym.

Z Węgier.**Z Sejmu.****Zapasy z hydrą obstrukcyi.**

Budapeszt. (TBK.) W Sejmie węgierskim rozpoczęła się dziś obstrukcja techniczna zaraz na początku posiedzenia przy sposobności weryfikacji protokołu.

Rada ministrów.

Budapeszt. (TBK.) Wczoraj pod przewodnictwem hr. Khuen Hedervarego odbyła się Rada ministrów, na której prezydent gabinetu zdał sprawę o swem posłuchaniu u cesarza i o konferencyjach, jakie prowadził w Wiedniu.

Rewolta w gimnazjum chorwackiem.

Rjeka. (Węg. Biuro koresp.) Uczniowie gimnazjum chorwackiego w Szuszak rozpoczęli wczoraj rano strajk z tego powodu, że jednego z ich kolegów aresztowano podczas demonstracyi przeciw rządowi węgierskiemu. Uczniowie utworzyli na korytarzu szpaler, by niedopuszczyć profesorów do klas. Dyrektor gimnazjum telegrafował po żandarmów, których przybyło 30. Aresztowano 7 uczniów. Dyrektor wysłał do rządu telegraficzne sprawozdanie o zajściu. Zachodzi obawa, że zastrajkują także uczniowie szkoły nautycznej w Bukari.

Sprawy zagraniczne.**Wojna włosko-turecka.****Nowa porażka Włochów.**

Rzym. (TBK.) Agencja Stefaniego donosi z Trypolisu, że onegdaj rano jeden batalion udał się na zwiady do Ain Zary i dotarł do punktu, który jest podstawą dla operacyi nieprzyjacielskich. Podczas drogi napadł na batalion oddział złożony z 300 Arabów i usiłował go odeprzeć. Ponieważ nieprzyjaciel otrzymywał ciągle posiłki, Włosi cofnęli się. Walka trwała do godziny 5-tej popołudniu; w nocy Włosi cofnęli się do Ain Zary. Po stronie włoskiej było 9 zabitych i 28 rannych, po stronie nieprzyjacielskiej przeszło 100 zabitych.

Nowy dowódca floty włoskiej.

Rzym. (TBK.) Agencja Stefaniego donosi, iż wczorajsza Rada ministrów uchwaliła proponować królowi zamianowanie wiceadmirała Faravellego głównym komendantem sił zjednoczonych na morzu.

Niepokoje w Chinach.

Londyn. (TBK.) Z Pekinu donoszą, że oczekują tam przybycia jeszcze 1.000 żołnierzy japońskich. Poselstw pilnują żołnierze angielscy i francuscy. Juanszikaj jest panem sytuacji w Pekinie. Wewnątrz kraju jednak szerzą się niepokoje.

Pekin stolicą republiki.

Pekin. (TBK.) Dr. Sunjatsen zgodził się na to, aby Juanszikaj nie udawał się do Nankinu i aby ewentualnie przeniesiono siedzibę rządu do Pekinu.

Anarchia się szerzy.

Kuldża. (Pet. Ag. tel.) Bunt wśród wojsk mandżurskich wzrasta. Rewolucyoniści mordują urzędników. Wśród Karakirgizów panuje wzburzenie.

Interwencya wojsk rosyjskich.

Charbin. (Pet. Ag. tel.) Konsul rosyjski w Tientsinie z okazji ostatnich niepokoїв i z powodu niebezpieczeństwa zarażającego zagranicznych poddanym, prosił o wysłanie wojsk celem ochrony osad rosyjskich. Istnieje zamiar wysłania 3 kompanii straży granicznej.

Kryzys w górnictwie węglowem.

Londyn. (TBK.) Z Liverpoolu donoszą, że związek robotników przewozowych zamierza ogłosić strajk w razie wysyłki wojska do rewiru węglowego lub użycia wojska do przewozu węgla.

Londyn. (TBK.) Ceny żywności idą w górę. Ruch kolejowy znacznie jest ograniczony. Ogółem w całym kraju krąży o tysiąc kilkaset pociągów mniej.

Londyn. (TBK.) Ze wszystkich stron kraju, specjalnie z okręgów przemysłowych nadchodzą wiadomości o zamknięciu fabryk z powodu braku węgla.

Londyn. (Tel. wł.) Obecnie wynosi liczba strajkujących 1,300.000. Koleje zastanowiły już ruch niektórych pociągów ekspresowych.

Paryż. (TBK.) W Carmaux odbyło się zgromadzenie 3000 górników, na którym jednomyślnie uchwalono przyłączyć się do 24-godzinnego strajku w dniu 11 bm. Podobne uchwały zapadły i w innych centrach górniczych.

Berlin. (Tel. wł.) Z Kilonii donoszą, że właściciele statków postanowili począwszy od środy, zredukować ruch do połowy. W kołach przemysłowych liczą się z możliwością zastanowienia prac w wielu fabrykach. Ceny węgla poszły w górę o 100 K.

Z Brukseli donoszą, że w kołach górników rozwijają bardzo silną agitacyę celem ewentualnego zastrajkowania na wypadek, gdyby właściciele kopalń belgijskich odmówili podwyższenia płacy, jakiego robotnicy zażądali.

Brux. (Tel. wł.) W północno-zachodnim zagłębiu węglowym w Czechach postawili górnicy zorganizowani w „Unii” socjalistycznej żądanie 25 proc. podwyższenia płacy i zagrozili strajkiem na wypadek, gdyby do 14 bm. nie uczyniono zadość ich żądaniom. „Unia” liczy 12.000 członków.

DANIEL LESSUER.

15

Tajemniczy strzał.

Tłumaczyła Z. Habdankówna.

Po chwili smutnie wzruszył ramionami i rzekł ponuro, uśmiechając się gorzko:

— Teraz proszę mi powiedzieć wszystko, co pani tylko wie o tem dziecku. Od dziś bowiem tylko wobec mnie będziesz za nie odpowiedzialną.

— Oh! — zawołała — żeby mi pan je zostawił na własność... Pan nie możesz kochać tego małego!... A dla mnie, gdyby pan wiedział... jest on, jakby mojem własnem dzieckiem.

— Będzie i mojem — szepnął Delchaume. Zdziwiona tą odpowiedzią pani Farieré, wstrzymała błaganą, cisnąc się jej na usta. Po chwili rozpoczęła opowiadanie, na które Alfred oczekiwał z taką niecierpliwością:

— Mieszkaliśmy w Champagne — mówiła — w małej wiosce na linii północnej przed Persan-Beaumont. Nie było tam stacyi kolejowej, tylko przystanek, na którym mąż mój pełnił służbę. Mieszkaliśmy w małym, ślicznym domku, gdzie miałam moje dziecko, moje własne dziecko. — Oh! byłam między życiem a śmiercią, wydając je na świat.

Nagle biedna kobieta przerwała:

— Przepraszam pana — zawołała — że mówię tyle o sobie. Ale bez tego nic byś pan nie zrozumiał.

— Mów pani dalej — mruknął Alfred.

— Byłam prawie umierającą. Zachorowałam nagle. Nie było przy mnie nikogo, prócz męża. Mąż mój stracił zupełnie zmysły, nie wiedział, jak ulżyć moim cierpieniom. Jęcząc, prosiłam go: Poślij po doktora Maryę... inaczej umrę — czuję to. — Natychmiast posłał sąsiad-

kę po doktora. Ale sąsiadka wkrótce powróciła, oznajmiając, iż w Claire Source jest tylko sama stara panna, ogromnie zaniepokojona nieobecnością siostrzenicy, która gdzieś nagle bez wiadomości ciotki wyjechała i dotychczas nie dała o sobie żadnej wiadomości.

— Jak dawno to było? — zapytał Alfred.

Kobieta zamyśliła się chwilę, poczem odrzekła:

— W sierpniu upłynęły trzy lata.

— Ah! — szepnął w myśli młody wdowiec — wówczas jeszcze jej nie znałem.

Pani Fariere ciągnęła dalej:

— W Champagne nie było doktora. Do Beaumont nie mieliśmy kogo posłać. Byliśmy biednymi ludźmi. Mąż mój nie mógł opuścić służby. Ale widocznie nie było mi przeznaczone umrzeć... — W końcu straszne moje męczarnie skończyły się — maleństwo przyszło na świat. Niebezpieczeństwo jednak nie minęło; byłam między życiem a śmiercią. Straciłam kompletnie przytomność. Bredziłam. Wszystko to, co panu opowiadam, opowiedziano mi, gdy powróciłam do zdrowia. — Upłynęło kilka dni. Gdy odzyskałam przytomność, ze zdziwieniem ujrzałam przy swem łóżku doktora Maryę.

— Nakarm swoje maleństwo — zawołała, podając mi dziecko. — Nakarm je, bo jest biadactwo głodne. — Ze wzruszeniem przytuliłam swoje dzieciątko do łona i z rozkoszą zaczęłam je karmić. Nagle przyszedł mi na myśl mój mąż. Mój mąż, mój biedny mąż... gdzie on jest? Czy mu się coś złego nie stało? — zapytałam zaniepokojona. Doktor Marya odrzekła mi z uśmiechem: Coś złego!.. waszemu mężowi?... Co za przypuszczenie! Fariere, Fariere, chodźcie, uspokójcie swą żonę — zawołała głośno. — Po chwili mąż mój szybkim krokiem wpadł do pokoju. Ale jaki zmieniony! jakby z krzyża zdjęty. Doktor Marya mnie upewniała, że to wskutek zmęczenia i bezsennej przepędzonej nocy przy mo-

jem łóżku. Ona także była bardzo blada... Bładość jej uderzyła mnie odrazu. Ale byłam tak osłabioną, że we wszystko uwierzyłam. Później, gdy zaczęłam przychodzić do zdrowia, odkryto mi całą prawdę.

— Jakaż była owa prawda? — zapytał Delchaume

— Oto dowiedziałam się, mój panie, że dziecko moje umarło, a to, które trzymałam przy łonie, nie było mojem. Gdy panna Marya powróciła z tajemniczej swej podróży, natychmiast do nas przybiegła. Zastała mnie w łóżku nieprzytomną, a męża mego biednego, łkającego nad trupkiem naszego maleństwa. „Jakże o tem powiedzieć matce?... — szeptał rozpaczliwie. — Ona tyle przecierpiała... Pokarm może ją zabić. To tak, jakbym ja ją sam zamordował!...” — Doktor Marya uspokoiła go. — „Dam jej dzieciątko” — rzekła. I w rzeczy samej przyniosła do nas maleństwo, które uważałam za swoje tak długo, aż odzyskawszy siły, nie dowiedziałam się prawdy.

— To dziecko, które wam Marya przyniosła, było jej dzieckiem, nieprawdąż?

— Nie wiem, panie, nie wiem.

— Jakto!? Czyż Marya nie wyznała wam tego?

— Nigdy, panie, nigdy. Powiedziała mi, że będę matką tego dziecka i że ona była jego chrzestną matką.

— Chrzestną matką... — powtórzył z gorzkim uśmiechem Delchaume. — Klasyczna etykieta nieprawego macierzyństwa...

Zamilkł przez chwilę, jakby przybity cierpieniem. Następnie dorzucił:

— A pani miałaś zostać jego matką?... Ale jakim sposobem? Przecież chyba nie matką legalną? Przypuszczam, że nie adoptowaliście go prawnie?

(C. d. n.).

